

3 Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

OGŁOSZENIA

za wierz pettu 16 hal, za każdy następną raz po 12 hal, drobne ogłoszenia po 4 hal od wyrazu (minimum 60 hal). Nadawanie za wierz pettowo 50 hal. Spód na każde stronicę po K 6.—, półspód K 4.—, Załączniki K 20.— na tydzień.

Administracja „NOWIN“: ul. Wiślna 2 otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokolowskiego, Paśaż Hausmana 2

NOWINY

DZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

Redakcja i Administracja „Nowin“: Kraków, ulica Wiślna L 2. Telefon 340. Ekspedycja „Nowin“: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna. Reklamistów nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Zruchu wyborczego w mieście.

Zasiednicza zwoławstwa akcyj „Związku ekonomicznego“ — Propozycja kompromisu. — Ostateczna decyzja zarządu w sprawie.

W piątek wieczorem odbyło się w Klubie politycznym posiedzenie urzędniczego komitetu wyborczego. Przewodniczący radca dworu Biłiński...

Taka sama propozycja otrzymała także Klub mieszczkański (układy wstępne przeprowadził pp. Bandrowski, Biłiński i Federowicz).

W akłach między przywódcami klubu demokratycznego a komitetem „Związku ekonomicznego“...

Po takim przedstawieniu sytuacji ze strony przew. r. Biłińskiego, wyraziła się bardzo długo dyktanda, w której podniosiono zarzuty przeciw niowłaciwemu mentorskiemu tonowi...

Ostatecznie zapadła uchwała, aby w zasadzie przyjąć propozycję komitetu „Związku ekonomicznego“...

Jak widzimy z powyższego, akcja urzędników, podjęta przez „Związek urzędniczy“ była zdrowa i okazała się zasadniczo z wyjątkiem...

Posiedzenie w Klubie demokratycznym. Rozmowa w klubie bardzo słabym udziałem członków...

Wykluczenie Paducha z Koła Polskiego.

(Tel. „Nowin“). Wiedeń. Komisja wybrana kilka dni temu specjalnie do zbioru sprawy Paducha...

Paduch.

W ten sposób załatwiona została sprawa Paducha, wytoczona na forum publiczne skutkiem rewelacji p. Mojżesza Kanarka...

W ten sposób załatwiona została sprawa Paducha, wytoczona na forum publiczne skutkiem rewelacji p. Mojżesza Kanarka...

W ten sposób załatwiona została sprawa Paducha, wytoczona na forum publiczne skutkiem rewelacji p. Mojżesza Kanarka...

Niewątpliwie czytelnicy nasi są ciekawi, jak wyglądał b. Mojżesz Kanarek, zapalony ludowiec...

P. Mojżesz Kanarek.

Hasła.

Na statku i ydu austriackiego, idącego z Tryestu do Gibraltaru, jak zwykle towarzyszyło było kompromisy. Przy table d'hôte zauważyłem przedstawicieli różnych narodowości...

P. William: — Time is money. (Czas to pieniądź). P. Frits: — Langsam vorwärts, ruckelhaftes und mit Geduld. (Powoli, a bezwzględnie naprzód).

głire de notre belle patrie. (Pracujmy gorąco na chwałę naszej pięknej ojczyzny).

P. Emanuel: — Tutto per l'amore e l'arte. (Wszystko dla miłości i sztuki).

P. Viastimil: — Vesceko spolom — milujmo se, ne dejmo se. (Choc goło, ale weselo!)

P. Stanisław widocznie chciał powieścić coś przętnego, ale po namyśle z humorem zawołał: — Choc goło, ale weselo!

Nie zataję, że po tych słowach wazyce ze zmieleniem spojrzeli na p. Stanisława, stali rektor wywołanego wrazenia wstali ostatni z biesiadników.

P. Siergiej (który, dopijając kielasek koniaku, machnął ręką i zakomunikował): — A po naszym na wale napiewać! — I nałaz sobie nowy kielisek koniaku.

Adolf Nowaczyński

o Solskim i o przyszłym dyrektorze teatru krakowskiego.

(Wywiad). Korzystając z chwilewskiej bytności w Krakowie autora „Czara Dymitra“ i „Wielkiego Fryderyka“ zwróciłem się do niego zapytaniem o zapatrywanie jego na kwestyę przesilenia teatralnego i nowej dyrekcji w Krakowie.

I oto co nam odowiedział Adolf Nowaczyński. Idęcy nastawem mówiąc przywiózł dyrektorowi Solskiemu nową swą sztukę „Cyganery Warszawską“...

„Przyjechałem do Krakowa nie tyle dla przedstawienia Solskiemu nowej pracy dramatycznej, lecz raczej dla wplynięcia nań wszelkimi możliwymi sposobami, argumentami i perswasjami, aby strzegłszy ze sandałów drogoceppy pi atęński

przeniósł swe Lary i Penaty do Abdery t. j. do Warszawy. Działam w tym kierunku po porozumieniu uprzednim z prezesem teatrów warszawskich p. J. M. Małyszewem, który przejmie swą swoją propozycję...

do Warszawy, uczynioną ma już w czerwcu r. 1910, obecnie ponawia i za mojem pośrednictwem pragnie od L. Solskiego przedłożyć warunków pod jakim największym i jęzny dzień w Polsce reżyser w europejskim stylu przeniósłby się do stolicy t. j. tam, gdzie już od jakich lat sześciu czy dziesięciu działał i pracować powinien. K memu najwyższemu zdziwieniu widzę obecnie, że Solski plan swój, w poprzednim roku powzięty, zdecydowany i pewny zmienić, z Krakowem rozłączyć się oś nie chce i sugerowany przez najbliższe swie otoczenie i przyjaciół, podobno nawet...

godów się starać o teatr krakowski na dalsze sześć lat. Dla życia teatralnego Warszawy i Krakowa uważam, że pozostanie Solskiego w Krakowie za nieobliczalną klęskę. Nie będe tu mówił dłużej o Warszawie, ale wspomnę tylko to, że przybycia jego do Warszawy pragnie nie tylko kierownictwo rządowych teatrów warszawskich, ale i cała trupa dramatyczna chcąc dziś już wyswobodzić się od obecnych reżyserów dyktandów, pragnie głównie reżyser p. Kamiński chcący mieć choć siebie współpracownika godnego siebie, pragną poważniejsi krytycy teatralni i wazyści autowidze dramatyczni bez wyjątku. Przy zapewnieniu świetnych wprost warunkach materialnych będzie mógł tam nasz wielki artysta przez lat dziesięć korzystać tylko i używać doświadczenia swoje, przez lat dziesięć gromadzone w Krakowie i Lwowie i może być pewien, że dla zrównoważenia wszelkich możliwych przykości, intryg aktorskich, zaczepki dziennikarskich itp. znajdzie szereg zyczyliwych i twarde podpierających go przyjaciół teatru, którzy pomogą mu w upragnionem dziele reformy warszawskiej sceny

Doabliwze biogostawieństwo ślubne. (Patrz artykuł.)

Z. SIEMEK :: KRAWIEC

UL. Św. TOMASZA :: HOTEL SASKI W KRAKOWIE WYŁĄCZNY SKŁAD MATERIAŁÓW ANGIELSKICH NA UBIORY MĘSKIE

FIRMA NAGRODZONA NA WYSTAWIE ANGIELSKIEJ W LONDYNIE... GRAND PRIX ZA WYSTAWIONY ROBOTY KRAWIECKIE

FIRMA NAGRODZONA NA WYSTAWIE ANGIELSKIEJ W LONDYNIE... GRAND PRIX ZA WYSTAWIONE ROBOTY KRAWIECKIE

Mówimy jednak teraz o Krakowie. Dobrze Otóż Kraków według mnie, jak był tak jest nieco rozrywanym partycularizmem, może już nie zasługującym na to, aby Solski drzeć się lat dziesiąt swą sity. Niech się Szan. Redaktor nie dziwi mojemu uniesieniu! Teatr krakowski ma o sobie (mocarstwo różniące) złote jabłko. To złote jabłko jest przedwzrostkiem bardzo ciekawym, a już nieco nadgryzionym. To złote jabłko jest o pozostawieniu. Najlepszy dowód, że o bencie tak mało ma amatorów w Galicji.

Niestety, obawiam się, że Solski da się skusić, otępię swą wściekłość na dalsze stacyonowanie ze wszystkich stron zdawać się w stolicy swój obrót i a opnieć dopiero Kraków za lat dwa lub trzy wród porypały już tragicznych i może nawet dla siebie bolesnych. Krakowowi potrzebnym jest znów: „nowy człowiek”. Bardzo mocny, bardzo sprężysty, ale rozgarty, pokazujący od czasu do czasu pazury i imponujący, a nie pozwalający sobie wszystkim na każdym kroku być clem imponowad. Potrzebny jest nowy Koźmiński lub nowy „baron” Skorpuka. Taki dopiero od Rady miejskiej wydobędzie inny kontrakt, takim dopiero miasto przedko postawi budynek na malarnię, taki dostanie zarządek z zwykłym Vasennim do czyszczenia sali i posiadając nawet większe reszanki warszawskie. — Tyłko młody, mocny, nowy Koźmiński ograniczy nieco interwencyjność niekompetentnych czynników.

Czy takiego nowego człowieka gdzie widzę? Nie. Nie moja w tem rzecz zreszta. Moja rzecz nakładanie Solskiego do zmiany tronu wobec tego, że dostrzegam już siwe włosy na jego skroniach, a znajdując, że jak na trzymającego takie „złote jabłko” w garści to... zawieszanie. Nadto widzę, że personal krakowskiemu teatru, nie wyliczając nawet tak wielkiego artysty jak pan Węgrzyn (Makymilian) jest z niego oskołkiem mocno niezadowolony. Niech więc dostaną nową miastkę, kiedy tak chcą mieć koniencję, była nowa, była nowa. Może ta nowa wystawa odrazu w przyszłym sezonie kolejno „Kleopatra”, „Bazylisse”, „Sukłowski” i „Zborowski”, jak tego domaga się pan Feldman.

Było po tym roku idealnym nie wjechało tu z operetki. Była ta nowa miastka (ja znowu radzę) nie była ze swojskiej nadwislawskiej wyliny, ale z mocnych, świeżych drutów. Tego życzę krakowskiemu teatrowi i tym wszystkim, którzy z bierzą Solskiego nie są zadowolonymi. zadowolonymi ma poproszą malidkiego, cierpkiego złotego jabłuszka w drugiej ręce.

To nam mówił wczoraj w krótkim interwiewie autor „Cygany w Warszawie”, p. Nowaczyński i wiernie jego słowa powtórzyliśmy.

Proces studentów ruskich.

Teolog z rewolucyjnym. — Aresztowanie świadka. — Provokacja obrońcy. — Trybunał karze znowu obronę grepszą.

Lwów. W dalszym ciągu rozprawy słuchano trzeciego świadka prof. gimn. dra Kossowskiego, który idąc na uniwersytet słyszał strzały i widział niektórych Rsinów.

Następnie zeznawał świadek Francisek Kuchmistrz, plutonowy policyjny. Dnia 1 lipca 1910 opełnił on od rana służbę pod uniwersytetem, a gdy się w sali III, zaczęła awantura i policyjanci z karabinami pod komendą komisarza Tanora pobiegli na górę, świadek został na dole w korytarzu. Wyrzawszy na dziedziniec, zobaczył jakiegoś pa na (był to teolog Reszetyło), który się po rynie spuścił na dół z I piętra. Pobiegł ku niemu, schwylił go i spojstrzął w tem samym miejscu, gdzie uciekający skoczył z rynną, brązowym miejskim kalibru, świeżo wystrzelony. Świadek podniósł go, trzymając uciekiniera, i w tej chwili odrzucił od siebie jeszcze bokser i oswiadczył, że ma przy sobie tylko legitymację. Bokser podniósł drugi plutonowy policyjny, który z pomocą Aresztowicy, który trząsł się ze strachu, prosił świadka, aby go paścił, a przynajmniej schował bokser i brązownicę, czego jednak świadek nie zrobił, ale aresztowanego odprowadził do komisarza. Tym aresztowanym był osk. Reszetyło.

Reszetyło przyszedł, że go Kuchmistrz aresztował, ale fakt ten przedstawił inaczej. Uciekał rynną, bo słyszał, że już przedtem kilku kolegów wyskoczyło oknem.

Świadek Jerzy Domaradzki, uczeń IV klasy gimn. z Brzeżan, zeznał, że jego korepetytor, oskarżony Włoszynowicz, przed pierwszym lipca prosił o zwolnienie jego dwóch lekcy, bo miał jechać na wieść do Krakowa. Zgodził się na wszelki wypadek i towarzyszył mu, a świadek widział u niego długi rewolwer. Osk. Włoszynowicz za przyleżył temu. Przesłuchano wreszcie jeszcze Bazylego Styka, a jenta policyjny.

W piętnastkę przesłuchano jako świadka Bazylego Nikolaiewicza, słuch. filozofii. Był o g. 4 u uniwersytecie. — Świadek widział dwóch stu-

dentów, którzy wyciągali ławki z pierwszej sali i nieśli je w kierunku schodów. Inny student wyciągał ze skrytki polana. Jeden z Polaków zżytał owego studenta, który wyciągał polana, na co to robi, a otrzymał odpowiedź: „Szczęzo wy chcecie; jak wy Polak, to zabijacie ją”.

Prokurator i obrońcy zadają świadkowi pytania, które potwierdzają, że polana wyciągał Rusin i że Rusini wypadli z łaskami podniesionymi do góry.

Podtem przesłuchano świadka Włodz. Brytina, studenta uniwersyteckiego, zamieszkałego w Jaworowie.

Z powodu sprzeczności jego zeznań z zeznaniami, złożonymi w śledztwie, przewodzący spisał protokół, poczem zarządził uwzględnienie świadka. Po przerwie obr. dr. Zahajkiewicz domagał się, aby trybunał stwierdził, że w zeznaniach przesłuchanego w śród prof. Kossowskiego zachodzą także sprzeczności z tem, co świadek że znał w śledztwie. Obrona żąda wezwania dra Kossowskiego i spisania z nim protokołu po myśl § 37.

Trybunał po dłuższej naradzie odmówił wnioskowi obrońcy, bo zeznania dra Kossowskiego na rozprawie i w śledztwie nie wykazują sprzeczności.

Ponieważ dr. Zahajkiewicz zarzucił trybunałowi stronnictwo postępowania i zbliżył tem jego powadze skazał trybunał dra Zahajkiewicza na grzywnę 200 k., z zagrożeniem, że w razie dalszego podobnego postępowania, odebrana będzie drogi Zahajkiewiczowi obrona.

Na tem rozprawę odroczone do soboty.

Z kraju.

Z Wieliczki donoszą nam: Dykcyjna cegielniana wpływa na coraz burzliwszą flukta. Na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej tak srodo rozkładały się umysły odcio miasta, że po wywołaniu całego szeregu osobliwych wywolecz uchwalono, wbrew woleśki komisy cegielnianej, aby znowu maszynę parową, jeszcze nie wywalc delegatów na okoliczność urzędniczą maszynowego, na Węgrzaki. Dława ta uchwała powstała stąd, że ktoś przyczał anona, zaświadczając, że na Węgrzech jest góźdź do nabycia używana maszyna za tańle pieniądze. Rozgrał dykcyjną ojcowie miasta nie zastanawiali się nad tym... pomyśleli i uchwilił wywalc delegatów na okoliczność tego instrumentu. Jaka pociła zapadła uchwała, tego dziś nikt nie wie, ile że w każdym większym zborowisku ludzi, a więc i w Radach miejskich, wytwarza się z natury rzeczy w takich sprawach pewna psychosza, a wtedy wszystko jest możliwe. W całej tej imprezie wogóle daje się wyzwać pewna kolowarska. Ci, co pierwotnie byli stanowczy za maszynę parową, dziś są równie stanowczy za lokomobil i na odwrót, komisa cegielniana, której woleśki nie uchwalono, otrzymała niejako wotum nieufności. Indulsem najuczciwiej zarzucono stronnictwo — jednym słowem blgos kapitalny. Uchwała w sprawie tej maszynę węgierskiej tem jest dalszejajca, że chyba nie trzeba był fachowcem, żeby zrozumieć, iż gdyby maszyna była istotnie cko warta, toby ją byli sprytni Węgrzy sami kupili.

Nie dziw, że sfera ta analiza już oddźwięk w wierszu, wroowanym w „Sopce krakowskiej”, który ta dla zobudzenia bliźnich przycycają.

„Zrodził się we Wielicce ceglarz, Był za rzeczą przeniesia w twarz, Kieckmet z debreczyna, Jedzia z Węgier maszyna

Zadaje się — zaczyna!”

Wice ludowców w Rzeszowie przeciw Paduchowi i Szajerowi.

W Rzeszowie odbył się wczoraj wiec, zwolony przez ludowców pod przewod. p. B. B. Był to bardzo żywy i ciekawy wiec, w którym wzięli udział p. Paduch i Szajer, którzy w wyrażają mu „oburzenie za jego odezwanie się do p. Stapińskiego w Kole”; 2) rezolucję wyrażającą Szajerowi wiotki niedrośności.

W końcu uchwalono rezolucję, wyzywającą kłub ludowców, aby najusilniej popierał sprawę reformy wyborczej do Sejmu, opartej na czteropartyjności głosowaniu i sprawę budowy dróg wodnych, oraz zwracającą się do min. Głębickiego z prośbą o przyspieszenie budowy kolei Rzeszów-Kolbuszowa, wreszcie wyzywającą rząd krajowy, aby mimo krzyków i deputacji żydowskich szynkarzy nie zdzielił dodatkowych koncesyj szynkarskich im niemi.

Jak słychać p. Szajer za swej strony wola niebiawem w Rzeszowskim wiecu, na którym wytoczył znowu zarządy przeciw polityce psułów ludowców.

Guzik i Józia, czyli ucieczka dwójga zakochanych dzieci.

P. Pawryzynie Marlık, zamieszkały w Izdubniku, miał córeczkę, Józję, miłąncza blondynkę, o iasnych, słodkich oczkach. Józja była w Jasie na stacyi, gdzie chodziła do 7 klasy i zwracając głębie wszystkim studentom z niższego gimnazjum, jak to na 14 letnią dziewczynkę przystało.

A był w tem samym mieście Jasie Guzik; nie taki zwykły guzik, ale taki wielki Guzik, ucz. z IV kl. gimnazjalny, który w Józję zszalenie się zakochał.

Z miłości chłopak popełnił w ubiegłym roku zamach samobójczy, ale go uratowano na klinice w Krakowie. A że po zamachu zaleziłono list Guzika, że strzela się przez Józję, spowodowało to władze szkolne do wydalenia Guzika z gimnazjum, ale także, niezmiernie dotkliwym Józję, do zakochania się w Guziku. A że „nie mogli się porwać”, postanowili tedy uciec w szeroki świat; co niby Miły i Tytły, dwójga dzieci z baśni dramatycznej Maeterlinka „Błękity Ptak”.

Zamiar ten nieskuteczny przed paru dniami, mianowicie Guzik zabrał swej matce wszystko srebro i złoto, oraz książeczke Kasy oszczędności na 600 k., zabrał swą ukochaną Józję i zbiegł z nią z Jasia w kierunku Lwowa lub Krakowa i teraz takto Józja i mamcia Guzika i cała policja i cała żandarmerja, w całej Galicji, szuka zbłąganych dzieci.

Osobliwsze błogosławieństwo ślubne.

(Pisze ilustracyj).

„Historja stara, ale zawsze nowa”, jak powiada poeta niemiecki Heine. Dziś się to w Meiling pod Wiedniem.

Pewien robotnik żenił się z samotną córką przemysłowca. Dowiedziała się o tem uwiedzioną krewną przez niego obietnicą małżeństwa robotnika, która schorowana, okłaniona, opierająca się na lasce, żyła w biedzie. „Dobrze! niech się żeni!” — powiedziała do swoich towarzyszek. Ale ja mu dam błogosławieństwo ślubne moja kula! Chodźcie za mną, a zobaczyciel i zabrawszy armię przyjaciółek, poszła na ślub do kościoła. Tu zastąpiła drogę idącej do ołtarza parze i wśród strasznego krzyku podniosła na nią swą laskę. Pan młody starał się ją uspokoić, ale to tylko zwiększyło jej wściekłość, tak, że ostatecznie musiano ją wyprowadzić do zakrystyi.

Tu czekała aż do ukończenia ślubu, aby potem odchodzić od ołtarza urządzić jeszcze większą awanturę.

„Nie można się dziwić biedaczce, że nie uszanowała miejsca świętego, nie można się dziwić panu młodemu, że sobie nic z tego nie robił, bo w swoim postępiekmi dał poznać co jest wart, ale można się dziwić pannie młodej... strawności, skoro jej ta scena nie odebrała apetytu do małżeństwa”.

Ze świata.

Tragedja miłosna na probostwie. Z Monte Flavio w górach sabaudskich pod Rzymem donoszą:

W probostwie tutajtem znalazłono wczoraj zwłoki młodej kobiety, żony właściciela dóbr z szjąj przeciętą aż do kregu.

Obok znalazłono zwłoki proboszcza, z głową przestrzeloną kulą z rewolwera. Proboszcz utrzymywał od dlinższego czasu bliższy stosunek z wspomnianą kobietą, o czem wszyscy wiedzieli. Wzmógł przed podaniem wyjechał jej mąż na kilka dni, ale wczorajem jednak wrócił po jakimś dokumencie, żony jednak nie zastał w domu, zabrawszy więc z sobą kilku karabinierów, udał się na probostwo, sądząc, że tam znajdzie żonę.

Drzwi probostwa były zamknięte a na pukanie karabinierów nikt nie dawał odpowiedzi. Wówczas karabinierzy wysadzili drzwi i wtargnęli do wnętrza probostwa.

W pokoju wypielonym na łożku leżały zwłoki kobiety, a obok zwłoki proboszcza.

Chłopi, którzy tymczasem zeszli się z całej wsi, zniszczyli sprzęty w probostwie i wyrzucili zwłoki kszędza na ulicę, obrzucając je błotem. Karabinierom z trudem przyszło rozpedzić rozbawionych chłopów.

Z państwa obcych chycząjów. Rozprawa przeciw rektorowi Bockowi, który jako kierownik szkoły dopompszał się od długiego czasu wobec ocenie plewnych nadużyć, ukonieczona została onegdaj. Prokurator żąda ukarania uwodziciela młotłochnych dwulicem wiezieniem, sad jednak skazał go na 1 rok i 3 miesiące. Współwinnego nauczyciela Koefla owiniono.

Naokoło sceny i estrady.

Z sal koncertowej. (Koncert Dohnanyego. — Koncert T. Muszyckiego). Ostatnie dnia sezonu muzycznego przyniósłoby duże produkty pianistawie Ernsta Dohnanyego i Edwarda Nowowiejskiego. — Pierwszy, wirtuoz o ustalony już sławie za granicą, ujął publiczność pięknym wykonaniem Beethovana (Sonata 4-mol) i Schumanna. Bach w Interpretacji węgierskiej wirtuozca nie miał koniecznej powagi. Dobre wrażenie, jakie wywarł Dohnany, zmąciło wykonanie

własnych utworów, oznaczonych jako „Cztery Rapody o 11”. — Drugi pianista, p. Edward Nowowiejski, wystąpił w Koncerte Tow. Muzycznego o programie, zestawionym ad. Beethovana, wykonując „Koncert fortepianowy G-dur” z orkiestrą. Miły wirtuoz przedstawił zarówno zdobycze techniczne, jak niemięlnie ujęcie ducha utworu w sposób, świadczący o niesieprzecywna talencie wirtuozów, dając przejawy traktowania (temów), wspaniałego dzianu oraz architektury tegoż na nich utworu w sposób artystyczny i nawiązań muzykalny. Miły wirtuoz jest już dalsz doskonałym pianistą, mającym przed sobą świetną drogę rozwoju. Miłemu głębieli towarzyszyła orkiestra Tow. Muzycznego, akompaniując w sposób wyborny. Przewodzący p. Feliks Nowowiejski z ową sprawnością oraz dzielnością, która niejednokrotnie na tem miejscu podnosiła — Wykonanie przez orkiestrę uverturey „Welhe des Hauses” oraz „Symfonii VIII.” było świetne. Obie sztuki zaszły swą obecnoscia Artystką Karle Stefan z Żyweca. — St. Bursa.

Z teatru ludowego. Dziśaj po raz pierwszy rozkochał M. Batackiego „Sprawa kobieci”, jutro o godzinia 4 popoł. „Krowodarskie zuchy”, a wczorajem „Sprawa kobieci”.

Repertuar teatru miejskiego. Sobota „Poljoty” Peiza. Niedziela popoł. „Skłiana góra”. Niedziela wieczór: „Poljoty” Pezra. Poniedziałek: „Kłajta małżonka”.

Od słychać w mieście?

Ze spraw miejskich. Na odbytem wczoraj posiedzeniu sekcji ekonomicznej Rady m., i polityfikacyjnej, uchwalono wnioski w sprawie regulacji granitów polityfikacyjnych między ul. Wołską a Zwierzyniecką.

Wybory asesorów do Sądu przem. z grupy VII, z powodu wprowadzenia nowej grupy asesorów, miastowicie dla orzekania w sprawach urzędników przemysł. i handl. ze sztabodawcami odbyło się dnia 16 b. m. w sali Tow. technicznego posiedzenie przedwzbornie zorganizowane przez Komitet socjalistyczny. Na posiedzeniu tem narzucono listę asesorów polityfikacyjnych, poimno opowazy się strony bezpartyjnych wyborców. Wobec tego postanowili onowicy wybory przeprowadzić w duchu bezpartyjnym i postawili swoją listę kandydatów. Aby raz wywoziło się narozecie aż pod opiekę socjalistycznego „Central Vereln der Handel Angestellten w Wiedniu” nalezy jednoczynie i solidarnie głosować na listę kandydatów bezpartyjnych.

Bezpartyjna lista kandydatów z grupy VII jest następująca:

Assesorzy Sądu przemysłowego: Boher Bernard, kierownik komerc. fabryki cementu R. Libana — Podgórze, Marchal Bernard, buchalter fabryki Petersenka — Kraków, Manneki Emil, inżynier fabryki Zwioleniewskiego — Kraków, Oleś Andrzej, buchalter gazowni — Kraków, Nisieniecki Edward, prokuratora domu rol. „Babeln” — Kraków, Sworzén Leon, kier. mierzalni Łuczanowieckiej — Kraków, Steciak Antoni, magazynier firmy W. Haleski — Kraków, Masłanka Franciszek, buchalter elektrowni — Kraków.

Zastępcy: Dembiński Jan, urzędnik browaru Gótyas — Kraków, Kowalkowski Edward, kierownik fabryki Jarry — Kraków, Delibonowski Józef, kierownik drukarni Zwioleniewskiego — Kraków, Śted Jan, inżynier fabryki Zwioleniewskiego — Kraków.

Assesorzy Sądu apelacyjnego: Arpill Artur, kierownik komerc. wapielników — Podgórze, Kallista Józef, technik budowlany — Kraków, Skaza Ludwik, dyponent kęłogarni Spółki wydawczej — Kraków, Kusza Antoni, buchalter firmy Hawelka — Kraków.

Komitet wyborców bezpartyjnych.

Wybory odbędą się dn. 19 b. m. w lokalu wyborczym, a to w Krakowie w godz. od 12—5 popoł. przy pl. WW. Świętych 1. 6, parter — w Podgórze w godz. od 1—2 1/2 w południe w magistracie.

Wystawa pleni kreszowickich. Kole pań Straj. Polskiej zezwilona, że wprawa pleni kreszowickich i kapeluszy modawych z tych pleni otwartą zostanie d. 19 b. m. w salonie młd „Antonias” przy ul. Mikołajkiej 1. 11 I.

Sędzia śledczy dr. Besowski powołany został do dalszej służby przy najwyższym trybunale we Wiedniu i opuszcza Kraków w poniedziałek 30 bm.

Deputacja nadzorców stacyjnych i telegrafistów zwróciła się dnia 16 bm. pod przewodnictwem posła Zamorskiego, który bardzo gorliwie zajmuje się sprawami tych opuszczonych funkcyjnarystów, do ministra Głębickiego, który bardzo zyczliwi o ją przyjął i obiecał w miarę możności uwzględnić zgłoszone postulaty. W deputacji wzięli udział a Krakowa pp. W. Krumbols i M. Harczenko.

Echa zgony p. Beźwiny. Co do sprawy dra Frommtera, dowiadujemy się, że prokuratora państwa odstąpił od ścigania. Wydział lekarski Uniw. orzekł, że zgony nastąpił z ideosynkrazją do użytego środka.

„Dzień kobiet”. Jutro w niedzielę partja socjalistyczna urządziła zgromadzenie ludowe w sal

Pierwszorzędny zakład krawiecki na zamówienia. Składy sukna kamgarn., szew. I t. d. wprost z fabryk krajow. i angielskich świeżo sprowadzone.

Od lat 11 latniejący

Związek nandi. Katol. Krawców

w Krakowie ul. Floryńska I. 7 (tuż przy Rynku) we Lwowie filia pl. Halicki 7 (gdzie Centr. Kawiarnia)

Jedyna w Galicji dwa magazyny ubrań gotowych wyrobionych przez krakowskich krawców. Ceny najprzystępniejsza.

2376

castru ludowego (referenci p. Daszyński i p. Tacyński) oraz podobno demonstracji, podnosząc żądanie prac politycznych dla kobiet.

Płukanie wodociągów w Krakowie w różnych dzielnicach odbędzie się w czasie od 20 do 27 marca.

Apyteczna bułka. P. Teofil Gurter skupił w sklepie na Grzegorzach bułkę, pochodzącą z piekarni p. W., w której znajdował się pewien obrzydliwy owad.

Właściciel piekarni zył pana G. na donalr kłaniał! Bułka złożona została z ciemnika miewskiego, epilog sprawy rozegra się w sądzie.

Wieńc wyborczy w Nowej Wsi odbędzie się dnia 19 b. w domu p. Stępkowskiego przy ulicy Nowowiejskiej 1. 93. — Wieńc zwołuje p. dr Stowicki.

Letnie mieszkanie. Jak w latach poprzednich, tak i obecnie nierzadko będzie krajowy Związek turystyczny wykazy mieszkań letnich z całej Galicji. Właściciele takich mieszkań, chcąc stać nadzyscy zgłoszenia z opisem mieszkania, podaniem ilości pokoi, ceny i innych szczegółów do biura krajowego Związku turystycznego w Krakowie, ul. Szpitalna 1. 34 i tam też wykazy mieszkań w godzinach popołudniowych od godz. 3 do 5 przesyłać i informacji bezpłatnie zasięgnąć można. — Przy listowych zapytaniach należy dołączyć na odpowiedź znaczek pocztowy za 10 halarek.

Tajmniczy zgon Wczoraj nad ranem znaleziono na 402 km. w pobliżu Mydlinki zwłoki 25-letniego Fr. Cwiczyńskiego zastępcy strażnika kolejowego. Dziś wyjechała na miejsce, gdzie znaleziono zwłoki, komisja sądowo-lekarska z szefem śledczym dr Krzyżakiem, celem ustalenia przyczyn zgonu.

Dalsze wydatki ks. Szpondra. Onegdaj zgłosiło się na ekspozyturę policyjną na dworc kolejowym kilku wychodźców z zażaleniem na ks. Szpondra, który pobrawszy od nich tytułem należności za karty okrętowe 700 rubli, znikł... Zawezwany ks. Szpondra seżnal na policyjną, że pieniądze na karty okrętowe odebrał od właścicieli, w obawie aby ich nie zgubił... Po tem odwołaniu zjawił się zażany śledczy ks. Szpondra i pieniądze pobrane zwrócił.

Pożar w piekarni. Dzisiaj o godzinie 2 w nocy zawezwano straż pożarną na ulicę Józefa 1. 36, gdzie od rozpalonego pieca, zajęło się liczenie nagromadzonego drewna. Straż ogień ugasiła.

Dziękuję! Wczoraj o godzinie 12 w południe do 12 w nocy przejechał w drodze do Prus przez Kraków na roboty sezonowe 3000 osób. Od godz. 12 w nocy da rana przejechało 11000 osób.

Przebieg choroby wczoraj z Mydlinki (1888) osób, które zostały przez tamtejszego organa uznane za niezdolne do pracy.

Włamanie. Do mieszkania p. Włocławski wczoraj po północy 22-letni młodszy Antoni Niesusz w towarzystwie „narzeczonych” Stefana Woźniaka i 4-letniego dżu kaszette z kłamiżce Kasy oszczędności na 4000 koron, które natychmiast po kradzieży podjął. Zawiadomiona o włamaniu policyja śledziła wyśledziła i odszukała w towarzystwie Woźniakowej pod telegrafem.

Nagła śmierć. Wczoraj wieczorem zmarła nagle na 15-letnią Agatę Zielińską. Przyczyną śmierci był prawdopodobnie nad serca.

Inteligentny pasażerowie. Na dworcu kolejowym saważyle wczoraj policyja dwóch młodzieńców o inteligentnym wyglądzie, którzy w towarzystwie 4 młodych i ładnych dziewcząt wszelkich podróżywali. Na zapytanie jednego z urzędników policyjnych dokąd towarzystwo jedzie — młodzieńcy odpowiedzieli, iż wraz z dziewczętami, z którymi zapoznali się w poligai jada do Ameryki. Ponieważ podróż ca wydała się nieco podejrzana, młde towarzystwo zatrzymano aż do wyjaśnienia sprawy.

Śmiata kradzież. Wczoraj w południe podczas kilkunastowej nieobecności gospodyni domu, p. S. M. przy ul. Pędzichów 1. 15 wkradł się do mieszkania tego mieszkanca nieznany sprawca i zabrał dużą sumę pełną biżuterii, wartość 1 00 K. Za bezczelnym złodziejem śledzą energicznie policyja.

W nowej fabryce mydła Smiechowickiego w Podgórzu odbyła się w drodze komisja w sprawie tego przemysłowego do stacyi kol. Podgórze-Wiśła. Przy tej sposobności mogliśmy zwiedzić fabrykę, urządzone według najnowszych wymagań technicznych. Ogromnie ciekawa produkcja mydła rozpoczyna się od gaszenia w odpowiednich przyrządach wapna, które p. Smiechowicki pobiera z Podgórza. Do wapna tego dodaje się tłuszcz roślinny (olej z ziarn palmowych i kokosowych), z którego po splankaniu wodą uzyskuje się produkt uboczny miabuwinę glicerynę. Uzyskane przy tej procedurze mydło wapienne przetwarzają w specjalnych kotłach, przy pomocy sody amoniakalnej, pobieranej z Borku Gałęckiego i soli z Wieliczki, na mydło surowe. które zdnow albo jako takie, albo też jako wonne idzie w świat wagonami. Na razie w fabryce firma Smiechowicki przeważnie Galicję i Bukowinę, a z zagranicy Serbie, Glicerynę uzyskana, po dostawcy w specjalnych, według najnowszych patentów aparatach, wysyła firma do fabryk Nobla we Francji, Niemczech, Anglii, pro-

dukujących dynamit i nitroglicerynę. Olej roślinny dostaje się do fabryki mroczem, następuje Odra do Koźła (Cose) a stamtąd kolejka, w ilości na razie 150 wagonów rocznie. (Oto zdnow jeden z produktów, których można sprzodazać znacznie taniej kanałami). Prócz kilku specjalnych maszyn, do starożytności firmy Smiechowicki całego urządzenia ma stworzonego najnowszego systemu znana firma Zieleniewski w Krakowie, Całość urządzenia fabryki w poprzedzie elektrycznym i ogrzewaniu kadzi i kotłów gorącą parą roli nadz. działania amonijakie wrzenie i każda się spodziewać, że nowa ta placówka przemysłowa przyczyni się do wypierania z krajn mydło obcych.

Z kranki żobobnej. Jan Galasiewicz, popularny autor sztuk ludowych, były artysta dramatyczny sceny poznańskiej, krakowskiej i warszawskiej, urodzony w roku 1842, zmarł we czwartek w Warszawie.

Sztuki ludowe Galasiewicza, oznaczające się dokładną znajomością ludu i dobrą techniką sceniczną, cieszyły się wielkim powodzeniem, zwłaszcza „Czarotawa ława”, która wystawiona po raz pierwszy w Krakowie w r. 1881, następnie w Warszawie w teatrze Albamba grana po kilkadziesiąt razy z rzędu, w Lwowie i na innych scenach, zdobyła sobie nie zwykłą popularność. W przekładzie grana była także na scenie ruskiej we Lwowie.

Wczoraj s. p. Galasiewicza odbędzie się w Warszawie w niedzielę o godz. 10 rano na cmentarzu Powązkowski.

Walecy Gadamaki, artysta rzeźbiarz, profesor krak. Akademii sztuk pięknych, niezestnik powstania z r. 1863, twórca wielu pomników i dzieł sztuki, które są zaszczytem i ozdobą polskiego dorobku w zakresie rzeźby — zmarł we czwartek w Krakowie w 78 roku życia.

Sprawa Trudnowskiego.

Czwarty dzień rozprawy. Rozprawa Trudnowskiego zaczyna budzić coraz większe zainteresowanie. Szczególnie pieć piana w znacznej liczbie przybyła na dzisiejszą rozprawę i zaczęła tłumnie galeryę. Obok „postopowych” żydówcezek z Kazimierza, które w dniu dzisiejszym mają czas wolny, zajęły miejsca i starsze matrony, obserwując z szczególnym zajęciem od oskarżonych, oraz adw. dra Marka i Szalay.

Na wstępie rozprawy sędzia przys. Butrymowicz zaprotowałowaniem ławy przys. o pisowni zajęć podczas przesłuchania przys. mnie szcześnie na „Narzeczcie”. Sędziowie przys. zdnow nie bili braw, ponieważ to nie licnie z powagą sądu.

Prok. dr Wajda prosił następnie przow. by zwrócił sprawozdawcom dziennikarskim uwagę, że by ograniczali się do sprawozdań rzeczowych, a nie pisali na korzyść rz tej, raz drugiej strony.

Przew. Władza moja tak daleko nie sięga; proszę jednak pp. sprawozdawców, aby pisali obiektywnie.

Dr Szalay: Ponieważ jestem chory i nie mogę brać ciągle udziału w rozprawie, a z drugiej strony p. Rybakowa nie chce mnie zwolnić z obowiązku zastępowania jej, proszę o odczytanie znowu p. Boguskiej i p. Witza, po nieważ sprawozdania w dziennikach nie są dokładne, a zeznania tych świadków zawierają w sobie sprzeczności.

Po odczytaniu przez przew. wykaza przesyłek pieniężnych, wysłanych Rybakowi w czasie pobytu jego w T. S. L. dr Szalay zapytał p. Rybakową, co do otrzymywanych z Królestwa pieniężnych. p. Rybakowa wyjaśniła, że pieniądze te były częściowo pensją jej nauczycielską, gdy była na urlopie, częściowo ceną uzyskaną za sprzedaż konia, wreszcie drobniemi kwotami, przesyłanemi na „Myśl weseholską”. Ponadto przysyłała im od czasu do czasu pewne kwoty rodzina p. Rybakowej.

Z kolei przystąpił przew. do przesłuchania świadków.

Świadek Magdalena Łankowa lat 35, akuszarka, niezaprzyjęta, poznała Rybaków, podczas zaślubin pani Rybakowej. Panowała u nich wielka bieda; żyli bardzo stroniem.

Świadek Kazimierz Bogucki lat 45, introligator, pozostawał w stosunkach handlowych z Rybakim. Od niego bowiem odbierał książki T. S. L. do oprawy i jemu je oddawał. Rybak dał mu raz do oprawy kilka tysięcy broszur „Kościuszki” do oprawy. Z tytułu tego pozostał mu winien 300 kor. Ponadto pożyczł mu świadek niejednokrotnie mniejsze kwoty tak, że ogółem Rybak został mu dłużnym 402 K. Raz wyrobił sobie Rybak na nazwisko świadka, za jego wiedzą pożyczkę wkełpał na 500 kor. Pieniądze Rybak wziął, wkełpał więc następnie świadek. Niejednokrotnie widział świadka, jak różni ludzie upominali się u Rybaka o zwrot broszur bardzo kwot, wynoszących za ledwie 20—30 et. Raz zgłosił się u świadka Rybak i zaproponował mu, by znajd się oprawę broszurki „Kiliński”. Świadek podpisał deklarację,

że się na to zgodza. Tymczasem okazało się, że Rybak użył w tym wypadku podpisu świadka jako wydawcy tej broszurki. Świadek miał wiele z tego powodu nieprzyjemności. Dopiero po długich naleganiach powiedział Rybak świadkowi, że wydawcą tej broszurki jest jeden pan z Król. polsk. Pan ten później, jak się z nim świadek spotkał zapłacił mu za czas stracony i za nieprzyjemności.

Dr Marek: Czy w domu Rybaka nie pan nie zauważył?

Świadek: Podczas nieobecności pani Rybakowej zastawał raz dwie kobiety.

Dr Szalay: Ponieważ miał dwie, więc na drugą zapytał pana.

Przew.: Szanujmy o tyle nieobsczyzka i nie poruszajmy tego rodzaju spraw. Ja zamykam nad tem dyskusję.

Dr Marek: W aktach sprawa ta przedstawiona jest jako bardzo ważna.

Świadek, Józef Piasecki, l. 52, krawiec, niezaprzyjętowany, że Rybak zamówił sobie u niego dwa ubrania; skoro Rybak nie zapłacił za pierwszy garnitur całej suity, drugiego mu już nie zrobił.

Marya Staszczykowska, l. 63, wdowa, odejmowała od Rybaków pokój za 7 zł. Rybak nie raz wybierał czynsz narząd. Na tydzień przed śmiercią bawił Rybak u świadka i opowiadał, że jest ogromnie zdenierowany; przyczynę nie podał.

Świadek, Tadeusz Tabaczynski, lat 42, urzędnik kolejowy, zaprzyjętowany, poznał Rybaka w r. 1907. Bliziej poznał go dopiero rok później, gdyż Rybak wstąpił jako urzędnik do T. S. L. Stosunków materialnych Rybaka nie znał bliżej; pod względem politycznym z początku uchodził za człowieka pewnego.

Gdy powstała fronda w obozu nar. dem., Rybak przeszedł do niej, ale i tam nie uzyskał więcej sympatii i zaufania. W r. 1910 wzbosy od niego się odsłonił. Podczas pobytu świadka w maju 1910 r. we Lwowie, otrzymał ostrzeżenie od jednej bardzo wiarygodnej osoby co do działalności Rybaka. Osoba ta miała informacje o Rybaku wrocie z Warszawy. Według tych informacji Rybak miał się znajdować na liście szpiegów w prowokatorów ochraniać. (Paruzenie). Podczas obchodu grunwaldzkiego nadeszły dalsze ostrzeżenia o Rybaku od osób w, zaburze, rosyjskim. Dowodów namacalnych nie było.

Przew. zarządza pauzę.

Po przerwie w dalszym ciągu zeznawali pp.: Tabaczynski i Natanson, wiceprezes T. S. L. Zeznania ich wypadły dla Rybaka bardzo obciążające.

Godzina 2 rozprawa trwa dalej.

Obrazy Izby posłów.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu Izby przystąpiono do pierwszego czytania przedłożenia o kotyngencie rekruta.

Interpelacja.

Wśród interpelacji, wniesionych na wczorajszym posiedzeniu Izby, znajduje się interpelacja pos. Daszyńskiego w sprawie popierania polskiej większości przez organa rządowe przy osobistych interesach. Interpelanci wskazują na podniesienie w ostatnich czasach zarządy przeciw posłom Szpondrowi, Szajerowi, Stojakowskiemu, Stohandlowi, Paduchowi, Fiedlerowi i Wiąckowi i na procesy Wiącka i Szpondra i pytają, czy rząd zamysla agencja try emigracyjna, poza którejmi stoją poslowie, ściśle kontrolować oraz czy potęczy podwładne organa, że bezprawnie interesami pieniężnymi posłów są niedozwolona, choćby oni należeli do większości? Pos. Zamorski wniósł interpelację w sprawie nadzór przy władze ludności w Cieszynie i Fryzycie, dr Okuniewski w sprawie postępowania władz w procesie przeciw studentom ruskim we Lwowie.

Pos. Okuniewski i wskazał też w zapytaniu do prezidenta na to, że ruska ludność jest postępowaniem kierownictwa procesem lwowskiego rozdrażniona (!) Nawet przedstawiciele prasy pozostają pod takim wpływem, że żadne słowo niedozwolone (!) o procesie nie dostaje się do Wiednia (!) i Wiedeń nie wie, co się tam właściwie dzieje.

Pos. Trylowski i w zapytaniu do prezidenta wywozi, że jako jeden z obrońców ruskich studentów, od 5 tygodni bierze udział w walce, jako toczy weseholska sprawiedliwość (!) przeciw 101 ruskim studentom. Proces prowadzi się z pominięciem przepisów procesualnych (!). (Jest przysłowo: świnia kacięca, a wóz dre. Poslowie ruscy winni o niemi pamiętać).

Następne posiedzenie Izby odbędzie się we wtorek.

Pragmatyka służbowa urzędników. Wiedeń. Subkomitet komisji dla spraw urzędników państwowych ukoczył już pracę nad pragmatyką urzędników i funkcyjonarzy z wyjątkiem paragrafów o awansie czasowym.

Program prac parlamentu.

Wiedeń. Wczoraj przyszło do skutku porozumienia między rządem a stronnictwami większości co do programu prac Izby posłów przed świętami o programie załatwienia prowizorium budżetowego i pożyczki w kwocie 75 milionów koron. Rząd zgodził się bowiem na wniesienie w parlamencie w najbliższym czasie nowego, rozszerzonego projektu ustawy o kolejach lokalnych.

Na konferencji przewodniczących klubów oświadczył bar. Bierneth, że wszelkie pogłoski o rozwiązaniu parlamentu są nieprawdą. Polityka rządu nie zmienia się Rząd chce dalej pracować z tą Izba celem załatwienia konieczności państwowych i ludowych. Fakultet włoski będzie załatwiony później.

Minister kolei Głabiński zapowiedział, że program kolei lokalnych jest już wypracowany i zawiera 70 kolei kosztem 233 milionów.

Prezes Koła polskiego dr Łazarzski żądał rychłego załatwienia kole lokalnych. Koleje te mają na porządku dziennym Izby zaraz po świętach.

Nowe koleje lokalne w Galicji.

Dawny projekt ustawy o kolejach lokalnych, wycołany przez rząd, proponował budowę 33 nowych kolei w różnych krajach (5 w Galicji, 3 na Bukowinie) kosztem 95 milionów koron. Nowe przedłożenie, obliczone na dłuższy szereg lat, obejmuje budowę 70 kole lokalnych, razem kosztem 233 milionów koron. Z nowych linii kolejowych, prócz zawartych w dawnym przedłożeniu, przypada mniej więcej na Czech 33 miliony kor., na Słryje 15 milionów kor., na Dalmację 28 milionów kor., na Morawy 6 milionów kor. *Ile przypada na Galicję, jeszcze nie wiadomo.* Słychać tylko, że nowy projekt zawiera więcej inności, oprócz zawartych w dawnym projekcie, budowę kolei Jasto—Dębica kosztem 13 milionów koron.

Wojna domowa w Meksyku.

Londyn. Słychać, że armia amerykańska w najbliższych dniach przekroczy granicę meksykańską, aby zaprowadzić pokój.

Londyn. Dzienniki ang. donoszą, że powstańcy meksykańscy w sile 5 tysięcy ludzi oblegają miasto Chichachua, bronione przez 2500 żołnierzy związkowych. Zalodze brak już żywności. Obywatele amerykańscy, sympatyzujący z rewolucją — mimo kordonu zbierają się nad granicą meksykańską i przygotowują się do jej przekroczenia, by iść w pomoc powstańcom.

W najbliższych dniach przyjdzie pod miastem do bitwy decydującej.

Nowy Jork. Donoszą z obozu pod St. Antonio, że stoł tam ciała dwójki amerykańska. 20 marca nadejdą jeszcze 2 aeroplany. — Stry wojkowe twierdzą, że owe tysiące robotników japońskich, jakie pracują w Meksyku, są rezerwistami japońskimi wysłanymi do Meksyku.

Kasjalcem zwracamy uwagę na ogłoszenie Thysona o m o e l p r e z i s t a r z y z a p i s z a n y l i b a d e n s k i e w c e p r e a r t

Młode matki

nie powiny pomagać tak znakomitego środka, jakim jest Emulsiya Scotta. Z wielką siłą dostawia sił przy zwlecaniu trania z wyrobów, łaczą się w Emulsiya Scotta przyjemny i kłiatkowany smak i nader łatwą strawność, która was nie zadowia i zadowia! Dzieci również donoszą te korzyści, a połozne gorąco zalecają.

EMULSIYA SCOTTA

młodym matkom w każdym czasie, czy to przed porodem, lub też po porodzie.

Cena oryginalnej flaszki 2 K 50 h.

Do nabycia we wszystkich aptekach. 96—100

Podziękowanie.

Wdzięczna za rychłą i punktualną wypłatę kapitału ubezpieczonego po śmierci s. p. męka mego, tą drogą serdecznie dziękuję szanownemu

Towarzystwu im. Gizeli

wzaj. zakł. ubezpieczeń na życie i posagi.

Polecam solidną te instytucję wszystkim, którzy majątku nie posiadają, a starają się o dobro swojej rodziny. Szczęrze „Bóg zapłać”.

Bronisława Kalkica wdowa po śp. Kaszprze.

Trzciana koło Bochni.

Wiedeński Bank Związkowy • Filia w Krakowie

Fundusze rezerwowe 39 mil. kor.

Przyjmuje wkładki w rachunku bieżącym i na 4%, książeczki wkładkowe.

Wielkie kwoty wypłaca bez wypowiedzenia. Podatek rentowy upłaca Bank z własnych funduszy. Kapuły i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmując cenę za giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszymi warunkami.

Kapitał akcyjny: 130 mil. koron

Kantor Wymiany przeniesiony do lokalu parterowego (Rynek gł., linia A-B I. 44)

Franciszek Martin

dzieciną dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 14, kapтурki, kapelusze, pończochy, skarpetki, bielizna, trykotarze i całe wyprawki dla niemowląt poleca

FRANCISZEK MARTIN

Kraków, Rynek gł. 12

